

ESTHER (45) WOONT IN WESTBEEEMSTER EN IS MOEDER VAN EEN 13-JARIGE TWEELING. LUCIE HEEFT VITILIGO, HAAR ZUS MILA NIET. BEURTELINGS DEELT ZE DEZE COLUMN MET YME PASMA.

FOTO: PAUL VREEKER

Loslaten

Hoe is het om als kind vitiligo te hebben? Dat was een vraag van het Jeugdjournaal op Wereld Vitiligodag. Of Lucie hierover durfde te vertellen? Hoewel ze dit heel eng vond, ging ze op de uitnodiging in. Er werd ruim twee uur gefilmd voor een item van anderhalve minuut. Maar het was het meer dan waard. Het Jeugdjournaal had er iets moois van gemaakt: Lucie op tv zichzelf laten zijn.

Ik merk dat ik het fijn vind dat vitiligo bekender wordt. Positieve aandacht ervoor doet mij als ouder erg goed. Het is ook nodig, het enige medicijn is volgens mij acceptatie. Dat is makkelijker gezegd dan gedaan. Maar, mede door Lucie zelf, is het in mijn hoofd rustiger geworden. De tijd ligt achter ons dat ik me druk maakte om de hoofden die omkijken. Lekker in bikini op het strand of in korte broek in de rij van een drukbezocht pretpark tijdens onze vakantie in Amerika. Daar kwamen we veel andere mensen tegen met vitiligo, jong en oud. Lijkt het maar zo, zien we hen meer en durven ze zichzelf nu meer te laten zien? Ik hoop van wel!

Het Jeugdjournaal had er een mooie uitzending van gemaakt: Lucie was zichzelf op tv

Na de uitzending merkte ik dat de impact van tv groot is. Er waren veel positieve reacties en een paar negatieve. Lucie bleef er lekker nuchter onder. Heel rustig vertelde ze op tv hoe zij haar vitiligo ervaart. Dat ze er geen last van heeft, dat het bij haar hoort en dat ze heel stoer is! Dan besef ik ook als moeder dat mijn kind zich niet gek laat maken. Dat ze sterk genoeg is; dat je met vitiligo heel gelukkig kunt zijn. De zorgen die ik had, die zijn volledig weg. Het loslaten is een beetje begonnen. Ik heb er alle vertrouwen in dat Lucie in de grote-mensen-wereld haar weg gaat vinden.